

haand tiltaler den mig, thi det bør gøres baade Borgerne i Almindelighed og ogsaa Vurderingsraadene saa kundbart som muligt, hvilke Principper Overskyldraadet har fulgt ved sine Kendelser. For Ejendomsskyldens Vedkommende ere vi jo saa heldige at have en virkelig Højesteret, en enkelt Instans, som endelig afgør alle Spørgsmaal. For Indkomst- og Formueskattens Vedkommende ere vi derimod ikke saa heldige, vi have ikke eet Overskatteraad, men mange, der hver for sig ere suveræne og kunne komme til forskellige Afgørelser, et Forhold, der i og for sig ikke er heldigt, og som egentlig gør, at et Resumé af Overskatteraadenes Afgørelser maaske ikke vilde være saa vejledende, som det kunde ønskes.

Hovedpunktet i det ærede Medlems Betragtninger var imidlertid ikke disse Spørgsmaal, men to Fejl, som det ærede Medlem havde fundet paa § 27, og som i Virkeligheden ikke ere andet end to Trykfejl. Det ærede Medlem havde fundet en Anmærkning, som var kommen ind paa en fejl Plads, og det ærede Medlem havde fundet 50,000 Kr., som stode udenfor Linien, men som skulde have staaet indenfor den. Det faktiske Forhold er, at Anmærkningen stod paa sin rette Plads ved Forslagets Forelæggelse i Folketinget, og at der derefter til den paagældende Konto — § 27 III — stilledes Ændringsforslag om et Nr. 5, „Rentebærende Laan til Embedet som Birkedommer og Skriver i Samsø Birk til Hovedreparation af Embedsbolig m. m.“ Dette Forslag er rigtigt stillet og rigtigt vedtaget af Folketinget. Det er derefter af Bureauet og Trykkeriet sat ind mellem Anmærkningen og den Bevilling, hvortil Anmærkningen knytter sig. Det er det, man i Trykkerisproget kalder en „Omrækkerfejl“. Det er ganske sikkert det, som er sket, den er let kendelig og gennemskuelig. Følger man Folketingets Forhandlinger og ser Ændringsforslagene igennem, ser man klart, at der er ingen Fejl i Vedtagelsen. Det, som den lovgivende Faktor har vedtaget, er vedtaget i rigtig Form, der er kun sket, hvad jeg kaldte en Omrækkerfejl, hvorved Anmærkningen er kommen paa en fejl Plads. Ved det andet Punkt er det gaaet til ganske paa samme Maade. Til 3die Behandling er der fra Indenrigsministeriets Side stillet Ændringsforslag gaaende ud paa, at der skal udredes 50,000 Kr. til Laan til Haandværkere, og der staaer udtrykkelig i Ændringsforslaget, at de skulde udredes af Statslaanefonden. Det følger

deraf, at de ikke kunne føres til Udgift for Statskassen. Ogsaa denne Ændring er stillet i rigtig Form og vedtagen i rigtig Form i Folketinget. Efter at Finanslovforslagets 3die Behandling er afsluttet i Folketinget, have Bureauet og Trykkeriet Ordret, saa gøre de Resten færdig og foretage den Ekspedition, som bestaar i at redigere Finansloven i Henhold til Vedtagelserne. Der er saa gjort den Fejl af Bureauet og Trykkeriet, at de 50,000 Kr. ere førte ud i Linien og følgelig ere blevne medregnede i Udgifterne paa Finansloven. Jeg ser ikke andet, end at det er en Trykfejl, og jeg maa hævde, at den paagældende Ændring er stillet, som jeg nævnte, i rigtig Form og vedtagen i rigtig Form. Slige Fejl i Finansloven ere ingeniunde ukendte. Det er hændet mange Gange før, og det kan man saa godt forstaa ved en Lov, der omfatter saa mange enkelte Poster, og hvortil der successivt kommer saa mange Ændringer. Man har heller ikke tidligere været bange for at betragte saadant som Trykfejl. Spørgsmaalet er jo her, om man kan betragte det som en Trykfejl, saaledes at den højtærede Formand kan lade Lovforslaget trykke om, saaledes som det skulde være efter de rigtige Vedtagelser nede i Folketinget. Det er et Spørgsmaal, som jeg ganske lader henstaa til den højtærede Formands Afgørelse. Men jeg skal nævne, at f. Eks. paa Finansloven for 1902—03 var et Beløb til den grønlandske Mission under § 21 II. B. 1. paa 27,320 Kr. 8 Ø. fejlagtigt opført under en foranstaaende Konto, og det var sammentalt med den, saa at Missionen i Virkeligheden stod paa Finansloven uden Bevilling. Saaledes blev den vedtagen af begge Ting, men dette rettedes gennem Statsregnskabet udtrykkelig som en Trykfejl. Naar man paa Statsregnskabet tillader sig at rette saadanne Ting som Trykfejl, saa synes jeg ogsaa, man kunde gøre det her og ikke tage disse Smaating saa alvorligt, men det overlader jeg, som sagt, til den højtærede Formand. Det er et Spørgsmaal, som i og for sig ikke vedrører Finansministeren, men som den højtærede Formand er raadig over.

Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) beklagede sig over, at der under Finanslovens Behandling i det andet Ting stilles saa mange Forslag imellem 2den og 3die Behandling, som medfører, at Overskuddet forsvinder og Underskuddet stiger. Han ønskede, at der skulde stilles en bestemt Tidsgrænse, efter hvilken man